

Arrest

nr. 74 745 van 7 februari 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, op 8 november 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 7 oktober 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 5 december 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 december 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat S. MENS en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 2 februari 2011 het Rijk binnen en diende op diezelfde dag een asielaanvraag in. Op 7 oktober 2011 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnische Tamil afkomstig uit Udappu, Puttalam district, Sri Lanka. Sinds 2007 was u een aanhanger van de United National Party (UNP). Tijdens de verkiezingscampagne van 2009 hielp u de partij met het ophangen van posters en het verspreiden van flyers. Op 27 januari 2009, een halve maand voor de dag van de verkiezingen, was u op weg naar een vriend in Chilapam. Toen u onderweg was van de bushalte naar zijn woning werd u gevolgd door vier onbekende personen. Plots vielen ze u aan. U slaagde erin ze weg te duwen en u kon ontsnappen. U hield een bus tegen en keerde terug naar huis. U vertelde uw moeder wat er gebeurd was. Ze wilde de politie op de hoogte brengen maar u was daar niet mee akkoord. De volgende nacht omstreeks 1.30 uur hoorde u het geluid van een bestelwagen. U zag vier personen uitstappen en dacht dat het dezelfde personen waren die u 's middags hadden aangevallen. U vluchtte via de achterkant van uw woning en ging naar uw neef. Later die nacht hoorde u van uw moeder dat zes personen het hele huis hadden doorzocht op zoek naar u. Uw moeder vroeg wie ze waren en ze stelden van de politie te zijn. Toen u dat vernam, belde u uw vriend N.. Hij had het GSM nummer van P.R.B., een parlamentslid van de UNP. Hij adviseerde u het land te verlaten aangezien u in gevaar was. U ging naar uw neef in Kusela en tien dagen later reisde u samen met een smokkelaar per vliegtuig naar Maleisië. Daar verbleef u gedurende twee jaar in een woning van de smokkelaar. Op 28 december 2010 reisde u per boot verder naar België. De reis duurde ongeveer een maand. Op 2 februari 2011 diende u een asielaanvraag in bij de Belgische autoriteiten. Ter staving van uw asielaanvraag legde u volgende documenten neer: uw nationale identiteitskaart, uw geboorteakte, uw rijbewijs, een attest van de Grama Niladhari, een attest van uw advocaat en een attest van een parlamentslid.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u er niet in bent geslaagd om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst dient te worden opgemerkt uw politiek profiel waarvan u gewag maakt, uitermate zwak te noemen is. De "UNP" is een politieke partij die bij de provinciale verkiezingen van 2009 meer dan 1.800.000 stemmen behaalde. Zoals u zelf verklaarde, was u louter één van de zovele aanhangers van de partij en was u niet eens lid van de UNP (zie gehoorverslag CGVS p. 7). Dat u sedert twee jaar vergaderingen bijwoonde van de "UNP", deelnam aan demonstraties en tijdens de verkiezingscampagne van 2009 affiches ophing en flyers verspreidde, kan bezwaarlijk beschouwd worden als een sterk politiek profiel. Het is bijgevolg niet aannemelijk dat u omwille van uw sympathie voor de "UNP" gevisieerd zou worden door politieke tegenstanders.

Wat betreft uw verklaringen aangaande de gebeurtenissen in de loop van de dag op 27 januari 2009 dient te worden opgemerkt dat deze kwalijk kunnen worden bestempeld als zijnde een daad van vervolging. Tijdens het gehoor op het CGVS verklaarde u te zijn aangevallen en geslagen door vier onbekende mannen. U had hen nooit eerder gezien en wist niet wie ze waren of waarom ze u sloegen. Ze zeiden helemaal niets en begonnen u zonder reden te slaan (zie gehoorverslag CGVS p. 12). Ook op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) verklaarde u dat u die dag werd aangevallen door vier mannen, zonder daarbij verder te specificeren om wie het ging (zie vragenlijst CGVS vraag 5). Er is wat betreffende deze aanval dan ook geen enkele reden waarom u geen poging heeft gedaan om een redelijke bescherming te verkrijgen bij de Srilankaanse autoriteiten. Verder zijn er incoherenties in uw asielrelaas waardoor de geloofwaardigheid van dat incident op de helling wordt gezet. Zo verklaarde u aanvankelijk dat u geslagen werd terwijl u pamfletten voor de "UNP" aan het plakken was (zie gehoorverslag CGVS, p. 7), terwijl u verder in het gehoor stelde dat u op het ogenblik van die aanval geen pamfletten aan het plakken was, maar onderweg was naar een vriend in Chilapam (zie gehoorverslag CGVS, p. 12). Uit de affidavit die u ter staving van uw asielaanvraag voorlegde blijkt dan weer dat u toen in 2009 terwijl u campagne voerde voor de "UNP" lichamelijk werd bedreigd door aanhangers van de regeringspartij, bevreemdend genoeg staat daarin niet vermeld dat u ook geslagen werd.

Met betrekking tot uw verklaring dat de Srilankaanse politie de volgende nacht naar u op zoek zou zijn geweest, dient te worden opgemerkt dat hieraan weinig geloof kan worden gehecht. Vooreerst hebt u er zelf geen enkel idee van waarom de politie naar u op zoek zou zijn (zie gehoorverslag CGVS p. 14). Het is dan ook ten zeerste bevreemdend dat u op geen enkele manier heeft zich geïnformeerd waarom de politie u zou zoeken. Bovendien baseert u zich bij uw verklaring dat de politie naar u thuis kwam enkel en alleen op hetgeen uw moeder u zou hebben verteld (zie gehoorverslag CGVS p. 14). Voorts kunt u uw verklaringen ook op geen enkele manier hard maken met documenten. Indien u werkelijk zou worden gezocht door de politie is het eigenaardig te noemen dat zij geen arrestatiebevel

tegen u uitvaardigden. Hoe dan ook rekening houdende met uw gering politiek profiel en de inconsistente en vage verklaringen die u aflegde over het incident waarbij u werd geslagen, rijzen er ernstige twijfels omtrent de geloofwaardigheid dat u door de politie werd gezocht.

Ten slotte verwijst het CGVS naar de richtlijnen van het UNHCR "UNHCR Eligibility Guidelines For Assessing The International Protection Needs Of Asylum-Seekers From Sri Lanka" (dd.5 juli 2010). Daaruit blijkt dat de oorlog in Sri Lanka op 19 mei 2009 eindigde met de overwinning van het Srilankaanse leger op "LTTE". De situatie is sindsdien gevoelig verbeterd. In het licht van de gewijzigde situatie in Sri Lanka is het louter profiel van een Tamil, afkomstig uit Sri Lanka, niet meer voldoende om aanspraak te kunnen maken op een vorm van internationale bescherming. Bovendien hebt u deze oorlog zelf niet ingeroepen als reden waarom u niet zou kunnen terugkeren naar Sri Lanka, evenmin als dat u uw Tamil afkomst hebt ingeroepen als reden voor een onmogelijke terugkeer naar Sri Lanka.

De door u in het kader van uw asielaanvraag neergelegde documenten kunnen bovenstaande beslissing niet wijzigen. Uw nationale identiteitskaarten en uw geboorteakte bevestigen louter uw identiteit en uw nationaliteit. Hieraan wordt evenwel niet getwijfeld. De attesten opgesteld door een advocaat en een parlamentslid werden ter uwer behoefte opgesteld en hebben bijgevolg geen objectieve bewijswaarde. Bovendien stelt het CGVS vast dat in het attest van het parlamentslid verschillende fouten staan die afbreuk doen aan de authenticiteit van dit document (zie groene map). Zo staat er in de titel "Parliament" vermeld, terwijl er in de stempel verkeerdelijk naar "Parliment" wordt verwezen. Het attest van de Grama Niladhari dat u neerlegde, heeft louter betrekking op uw familiale gegevens. Er wordt daarin niet verwezen naar uw aangehaalde problemen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoeker beroept zich op een schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet en een schending van de materiële motiveringsplicht.

3. Nopens de status van vluchteling en de subsidiaire bescherming

3.1. Verzoeker wenst de bestreden beslissing op de volgende punten te weerleggen. Verzoeker meent dat de waarheid oneer wordt aangedaan wanneer wordt volgehouden dat verzoeker een 'zwak' politiek profiel heeft. Hij meent integendeel zeer sterk aannemelijk gemaakt te hebben gevisieerd te worden door politieke tegenstanders.

De Raad stelt vast dat verzoeker dienaangaande volhardt in zijn asielrelaas. Uit het gehoorverslag blijkt echter ontegensprekelijk dat verzoeker enkel aanhanger en geen lid was van de UNP (gehoorverslag CGVS p. 7), geen UNP-lidkaart bezat (gehoorverslag CGVS p. 9), beweerdelijk deelnam aan vergaderingen en demonstraties en stelt de partij geholpen te hebben maar erkent dat zijn hulp in de aanloop van de verkiezingen van 2009 "dat was mijn eerste activiteit sinds ik aanhanger was" (gehoorverslag CGVS p. 11). Hieruit blijkt allerm minst een sterk politiek profiel zodat de commissaris-generaal terecht heeft besloten dat het niet aannemelijk is dat verzoeker omwille van zijn sympathie voor de UNP gevisieerd werd door zijn politieke tegenstanders, te meer daar deze beschuldiging louter en alleen is gesteund op verzoekers eigen vermoedens (gehoorverslag CGVS p. 12-13) en niet gesteund wordt door concrete en objectief verifieerbare gegevens.

3.2. Verzoeker wijst erop dat hij bij het DVZ-interview reeds klaar en duidelijk stelde dat hij in 2008 al in conflict was geraakt met leden van de toen heersende partij in Sri Lanka. Deze leden scholden verzoeker zelfs uit als Tamil Tijger. Verzoeker is geen Tamil Tijger maar werd wel vaak zo aanzien. Verzoeker stelt dat hij op 27 januari 2009 pamfletten aan het plakken was, waarna hij normaliter nog een vriend zou bezoeken die aldaar woont. Nadat hij gedaan had met deze bezigheid en zijn weg vervolgde naar een vriend in Chilapam, werd hij tegengehouden en lichamelijk zwaar aangepakt door vier mannen. De incoherenties die in de bestreden beslissing werden vastgesteld zijn volgens verzoeker hoogstwaarschijnlijk te wijten aan een incorrecte vertaling dan wel “een inhoudelijk verkeerd gelegde link”. Het ontgaat verzoeker verder wat er lichamelijk niet bedreigend is aan slagen.

De Raad stelt vast dat verzoeker de door de commissaris-generaal vastgestelde tegenstrijdigheden tracht te verklaren door zijn beide verklaringen terzake chronologisch aan elkaar te verbinden. De Raad stelt vast dat verzoekers pogingen tot het *a posteriori* bijsturen van zijn verklaringen geen steun vinden in het administratief dossier en dat de vastgestelde tegenstrijdigheden geen ruimte laten voor de nuancerings die verzoeker *post factum* nog tracht aan te brengen. Immers verzoeker verklaarde eerst uitdrukkelijk “Op 27/1/2009, terwijl ik bezig was met pamfletten plakken, werd ik door vier personen in elkaar geslagen” (gehoorverslag CGVS p.7), terwijl hij nadien stelde “Ik hing geen pamfletten op, ik was onderweg naar een vriend in Chilapam. Toen werd ik aangevallen.” (gehoorverslag p.12). Dergelijk verschillende versies zijn niet verzoenbaar noch met de bewering in het verzoekschrift dat verzoeker “lichamelijk zwaar” werd aangepakt.

Conform artikel 9 van Richtlijn 2004/83/EG van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, alsook de gezaghebbende richtlijnen van het UNHCR inzake discriminatie (zie UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, 54), dienen daden van vervolging in de zin van artikel 1 A van het Verdrag van Genève zo ernstig van aard te zijn of zo vaak voor te komen dat zij een ernstige schending vormen van de grondrechten van de mens. Verzoeker is niet ernstig waar hij meent dat een (éénmalige) belediging als daad van vervolging zou beschouwd kunnen worden. Dit klemmt te meer daar verzoeker behoudens het incident van 27 januari 2009 over geen andere “bedreigingen” sprak waar het verzoekschrift wijst op “maar ook fysieke aanvallen namen dergelijke proporties aan dat verzoekende partij daadwerkelijk vreesde voor haar leven”. Dergelijke uitspraak is derhalve een boutte ongefundeerde toevoeging in het verzoekschrift.

Ook wat de vertaling betreft, dient te worden vastgesteld dat ter verhoor aan verzoeker uitdrukkelijk werd gevraagd of hij de tolk begreep en er werd aangegeven dat eventuele problemen gemeld moeten worden. Hij kreeg bovendien de gelegenheid bijkomende opmerkingen te maken maar heeft naar aanleiding van het verhoor geen enkele opmerking gemaakt met betrekking tot het verloop van het gehoor en de uitwisseling tussen tolk en hemzelf. Pas in het verzoekschrift wordt voor het eerst een opmerking gemaakt. Verzoeker licht bovendien niet toe door welke concrete elementen er eventueel een “een inhoudelijk verkeerd gelegde link” zou gelegd zijn. Zijn opmerking in het verzoekschrift is dus niet enkel laattijdig maar bovendien niet op concrete wijze gemotiveerd. Verzoeker maakt aldus niet aannemelijk dat er problemen waren met de tolk, de vertaling of de interpretatie van bepaalde vragen en of antwoorden.

Evenmin overtuigt verzoekers tweede opmerking inzake de verklaring van J.A.M.C. van 22 februari 2011 daar er hier expliciet wordt gesteld “he was confronted with supporters of the ruling Freedom Alliance Party who threatened him with bodily harm”, wat een bedreiging met geweld impliceert, doch niet het gebruik van geweld. Daar waar verzoeker verwijst naar de stukken 3 en 5, stelt de Raad vast dat deze stukken reeds beoordeeld werden door de CGVS welke beoordeling hij hier als hernomen wenst te zien. Verzoeker weerlegt dan ook geenszins de door de commissaris-generaal vastgestelde tegenstrijdigheden. Derhalve blijven de motieven van de bestreden beslissing overeind. Hoe dan ook verzoeker blijft bij veronderstellingen en stelt dat hij inderdaad niet kan specificeren wie de vier mannen waren die betrokken waren bij het incident van 27 januari 2009, noch kan hij aanduiden waarom hij precies werd geslagen.

De Raad stelt aldus vast dat verzoeker geen concrete en objectieve elementen aandraagt omtrent de identiteit van zijn belagers, noch wat betreft het incident op 27 januari 2009, noch wat betreft de beweerde nachtelijke zoektocht bij verzoeker thuis en hieromtrent bij ongefundeerde vermoedens blijft zoals over het incident van 27 januari 2009 “*Ik werkte toch voor de UNP. Daarom dacht ik dat de regeringspartij mij geslagen zou hebben*” (gehoorverslag CGVS p. 12) en inzake de nachtelijke zoektocht, dat hij niet kon zien of één van de personen hem al eerder had aangevallen en “*mijn moeder vroeg wie ze waren en ze zeiden dat ze van de politie waren*” en “*als mijn moeder dat zegt moet ik dat ook geloven*” (gehoorverslag CGVS p. 14). De discussie over de rol van de politie wordt evenmin geobjectiveerd.

3.3. Voorts volstaat het niet te verwijzen naar de algemene situatie in het land van herkomst en algemene rapporten dienaangaande om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd. Deze vrees voor vervolging dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoeker blijft hier in gebreke (RvS 9 juli 2003, nr.121.481; RvS 18 december 2004, nr. 138.480; RvS 18 december 2009 nr. 5146).

Waar verzoeker citeert uit een rapport van Vluchtelingenwerk Nederland en verwijst naar een UNHCR-rapport van 2006 benadrukt de Raad dat in de “*UNHCR Eligibility Guidelines For Assessing The International Protection Needs Of Asylum Seekers From Sri Lanka*” van 5 juli 2010 – die de door verzoeker geciteerde *Guidelines* van december 2006 en eveneens de daarop volgende *Guidelines* van juli 2009 fundamenteel heeft gewijzigd, en waarbij in juli 2011 nog door het UNHCR werd bevestigd dat zij vasthoudt aan deze *Guidelines* van juli 2010 (zie administratief dossier, stuk 16) – duidelijk wordt gesteld dat, gezien het einde van de vijandelijkheden en in het licht van de verbeterde mensenrechten- en veiligheidssituatie in Sri Lanka, er niet langer een nood is aan een collectieve bescherming voor Sri Lankanen van Tamil-etnie afkomstig uit het noorden van het land. Derhalve dienen alle asielverzoeken van Sri Lankaanse asielzoekers op hun individuele merites te worden beoordeeld.

3.4. Verder stelt de Raad ook vast dat verzoeker twee jaar in Maleisië is verbleven vooraleer naar België te zijn gekomen. Derhalve kan verzoeker niet volhouden dat hij omwille van het vermeende incident en de vermeende nachtelijke zoektocht, in zoverre al geloofwaardig, *quod non*, naar België diende te vluchten. Verzoeker kan aldus geenszins volhouden dat hij pas twee jaar later in België internationale bescherming diende te zoeken. Dergelijke handelwijze wijst geenszins op een dwingende nood aan bescherming.

3.5. Verzoeker beperkt zich verder tot het herhalen van het asielrelaas, het tegenspreken van de motieven en de conclusies van de bestreden beslissing en het formuleren van verwijten naar het CGVS toe, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusies in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Verzoeker weerlegt dan ook geenszins de besluiten van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, die steun vinden in het administratieve dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing. Derhalve blijven de motieven van de bestreden beslissing overeind.

3.6. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

3.7. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit verzoekers verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals ingevoegd bij artikel 26 van de wet van 15 september 2006, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 6 oktober 2006.

4. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven februari tweeduizend en twaalf door:

mevr. K. DECLERCK, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. I. VERLOOY, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

I. VERLOOY

K. DECLERCK